

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/103/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6709010832
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6709010832.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Juraja Babjaka prejednal na verejnom zasadnutí konanom 21.05.2013 odvolanie obžalovaného C. J. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 27.01.2012, sp. zn. 5T 193/2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému C. J., nar. XX.XX.XXXX ukladá podľa § 276 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen z 13.10.2010, sp. zn. 4T 6/2009 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený pre trestný čin podľa § 249aa ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie označeným rozsudkom bol obžalovaný C. J. uznaný za vinného zo zločinu skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v bodoch 1 až 15 napadnutého rozsudku.

Za to mu bol uložený za použitia zmierňujúceho ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov a desať mesiacov, pričom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zároveň zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Zvolen z 13.10.2010, sp. zn. 4T 6/2009 vo výmere päť mesiacov so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny, pričom ostatné výroky uvedeného rozsudku ostali nedotknuté.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, ktoré smerovalo len do výroku o treste.

Obžalovaný v písomných dôvodoch v podstate argumentoval tým, že prejednávanej trestnej činnosti spáchal pred viac ako ôsmimi rokmi, k trestnej činnosti sa priznal, túto oľutoval, a preto uložený trest považuje za neprimerane prísny. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám tak, že mu uloží miernejší trest.

Krajský súd na podklade odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnuté výroky prvostupňového rozsudku - o treste, ako i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo dôvodné, i keď z iných dôvodov, než na ktoré poukázal vo svojom odvolaní.

Z obsahu spisu bolo predovšetkým zistené, že výroky o vine a právnej kvalifikácii nadobudli právoplatnosť. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní totiž vyplynulo, že obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky položené mu v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por., a preto okresný súd toto jeho vyhlásenie správne podľa § 257 ods. 6 Tr. por. prijal a s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 7 Tr. por. vykonal potom len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na tomto mieste krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný rovnaké vyhlásenie urobil už aj na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo 29.07.2011, ale pred iným senátom.

Napriek prijatému vyhláseniu obžalovaného zo strany súdu treba len konštatovať, že vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Obžalovaný sa k trestnej činnosti totiž priznal a jeho priznanie bolo potvrdené výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi.

Zistené konanie obžalovaného bolo potom správne posúdené ako zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, 3 Tr. zák., pretože úmyselne spôsobil štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky skrátenej dane ujmu najmenej vo výške 119.766,30 €, t.j. ujmu v značnom rozsahu.

Odvolací súd v súvislosti s napadnutým výrokom o treste odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený za použitia zmierňujúceho ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. zistil, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu došlo k zásadnej zmene v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák. Dňa 21.12.2012 bol totiž v Zbierke zákonov uverejnený nález Ústavného súdu SR č. k. PL.ÚS 106/2011-85 z 28.11.2012 vo veci vyslovenia nesúladu ustanovenia § 41 ods. 2 slov „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, s článkom 1 odseku 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vychádzajúc z uvedeného potom v posudzovanom prípade bolo možné obžalovanému ukladať trest za použitia tzv. asperačnej zásady v zmysle upraveného ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v rozpätí od štyroch rokov do trinásť rokov a štyri mesiace, keď odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali použitie zmierňujúceho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák.

Túto zmenu preto odvolací súd napravil tak, že zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému sám uložil rovnaký súhrnný trest odňatia slobody ako mu bol uložený prvostupňovým súdom pri dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere štyri roky a desať mesiacov. Obžalovanému prirážalo, že v minulosti bol už za trestný čin odsúdený a spôsobil ujmu pri hornej hranici ujmy značnej, keď ujmu veľkého rozsahu predstavuje suma 133.000,- €. Poľahčovalo mu, že k trestnej činnosti sa priznal a od jej spáchania uplynula už dlhšia doba, ale stalo sa tak aj objektívne pričinením a zavineným konaním samotného obžalovaného. V súhrne potom krajský súd dospel k záveru, že uložený trest zodpovedá kritériám uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. a považoval ho za primeraný a potrebný na prevýchovu obžalovaného.

Obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže pred spáchaním prejednávanej trestnej činnosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zároveň zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen z 13.10.2010, sp. zn. 4T 6/2009 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený pre trestný čin podľa § 249aa ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Teraz prejednávanej trestnej činnosti sa totiž dopustil pred vyhlásením vyššie uvedeného odsúdenia.

Pokiaľ sa obžalovaný v záverečnom návrhu na verejnom zasadnutí dožadoval uloženia súhrnného trestu aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Zvolen z 01.06.2011, sp. zn. 2T 14/2009, ktorým mu bol uložený pre prečin podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, ktorý aj 29.01.2012 vykonal, tak túto požiadavku odvolací súd nemohol akceptovať, pretože uvedené odsúdenie je potrebné posudzovať ako recidívu.

To sú dôvody, na základe ktorých krajský súd potom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.